

MARC MARTÍ

CONTRACORRENT
BÀRBARA JULBE
PERIODISTA I ESCRITORA

«Quan tens un ésser a dins, sents que és una vida humana»

La banyolina Bàrbara Julbe acaba de publicar «On em portin els ametllers», la seva primera novel·la. El llibre plasma la dura experiència que va viure en perdre el fill quan estava embarassada de cinc mesos

Q Vinga, no exageri, que perdre un nen en gestació no és perdre un fill.

R Un fill ho és des del moment que el tens al teu imaginari, ho és des del moment que el conceps, és el teu fill des que el tens a la panxa i es mou. T'acompanya a fer-te les proves mèdiques. És present també en l'imaginari del teu futur. Encara que no el vegis físicament, és a dins, el sents i el vius.

Q Seria pitjor perdre'l ja nascut, no?

R És una de les frases que et sol dir la gent per consolar-te: «Tampoc no el coneixies». Però el dolor que provoca la pèrdua, el buit interior tan profund que

deixa, demostra que és molt sentit.

Q S'adona que amb els seus arguments dona la raó als antiavortistes que consideren el fetus un nen?

R He, he (pensa). Miri, jo parlaré per mi. Quan tens un ésser a dins, sents que és una vida humana. Jo ho he viscut d'aquesta manera, amb tota plenitud i amb les meves il·lusions.

Q La vida ens empeny a escriure?

R A mi m'ha empès a treure de dins tot un munt d'emocions i de sentiments. Jo he viscut totes les fases del procés de dol: negació, ràbia, dubtes sobre si n'havia tingut la culpa... Una manera de canalitzar-ho, inclús d'integrar-ho, va ser a través de l'escriptura. L'altra, parlar-ne amb la meua parella.

Q I li va ser útil?

R Molt, ha sigut com una teràpia. Vaig estar de baixa, i em passava vuit hores al dia escrivint, millor dit vomitant es-

criptura, i plorant. Però mentrestant ho estava paint, i com que la protagonista del llibre és una dona forta, m'empenyia a ser forta. A més, vaig creure que també podia ajudar altra gent que hagi passat per un procés similar.

Q Que no és poca.

R Exactament. És un tema tabú, del qual no es parla gaire. És un dol que queda ocult, i la veritat és que hi ha molta gent que el pateix en silenci.

Q Un home pot arribar a entendre aquest sentiment?

R Davant la pèrdua d'una criatura, la unió d'una parella s'intensifica, perquè comparteixen el dolor.

Q O es trenca.

R També pot passar. És que homes i dones portem el dol de forma diferent. A les dones ens agrada parlar-ne, reviu-ho, i els homes necessiten acció per desviar l'atenció.

Q El pitjor és la gent que se la trobava i li preguntava si ja havia tingut el fill?

R Sí, cada vegada que algú et felicita tornes a baixar a les profunditats de la teva ànima. I t'has de tornar a aixecar. Però bé, ells no tenen per què saber-ho, prou fotuts queden quan els ho expliques.

Q I ara, a buscar un altre fill?

R (Pensa) És el nostre desig. Però tot té un procés, les coses s'han de fer bé, amb cautela. Hi ha dones que s'hi tornen a posar de seguida, per oblidar ràpidament. D'altres necessitem pair-ho més.

«Cada vegada que algú no sap que has perdut el fill i et felicita tornes a baixar a les profunditats de la teva ànima. I t'has de tornar a aixecar. Però bé, ells no tenen per què saber-ho, prou fotuts queden quan els ho expliques»

ENTREVISTA DE **Albert Soler**
GIRONA

INSTANT DE LLUSTRE

APUNT FINAL
Quim Curbet

EDITOR
quim@curbetcg.com

Lentament, a la velocitat de la llum però adaptada a l'escala humana, el sol ha anat baixant fins a encaixonar-se entre el ventre tou dels núvols i el caire fi on es retalla el serrell de les muntanyes. De sobte, els arbres, les cases, la gent, s'il·luminen amb una brillantor de llustre, una llambregada de color ambre i daurat que ens agermana amb els animals i els objectes, i un delicat batec, que flota en l'aire, ens permet sentir que el pas del temps s'ha detingut, per deixar pas momentàniament a una altra realitat, immòbil, gairebé fotogràfica. Les ombres esdevenen mans que tot ho abracen i els volums semblen esculpits amb un cisell. Com cuques de llum en la llunyania, es van encenent els fanals, els rètols lluminosos i les finestres de les cases, només els estris exposats en els aparadors de les botigues semblen cobrar vida. Les superfícies planes dels edificis i de la natura brillen amb reflexos somorts i les aigües estancades, i les dels rius es multipliquen en infinites espurnes de plata i acer. El cel es va enfosquint com en un clímax cinematogràfic, els automòbils comencen a deixar rastres que centellegen damunt l'asfalt i els materials metàl·lics resplendeixen amb tons fimbrejants. Després tot això acaba ràpidament, perquè en aquest món l'esplendor dels instants furtius s'esvaeix sense remei. Arriba la nit i tot es dilueix en una foscor pètria, però aquell instant de llustre ha quedat d'alguna manera gravat en la memòria de les coses. Els arbres, les persones i les cases s'han impregnat amb la llum esplendent del capvespre, i comprenem que encara paga la pena viure un dia més per intentar copsar la llum d'un nou crepuscle.

OR METAL
TANCAMENTS D'ALUMINI I PVC

- Portes
- Finestres
- Verandes
- Galeries
- Protecció solar
- Mosquiteres...

Informació: 972 47 61 27 - www.ormetal.es

RESTAURANT **EL MIRADOR**
I PARC D'ATRACCIONS

CELEBRA LA SEVA *Feria de Abril*

El dia 1 d'abril, a les 9 del vespre, sopar i actuacions en directe, 20 €

TELÈFON RESERVES: 972 47 34 08

Ds. Aeroport, s/n -17185 VILOBÍ D'ONYAR

Viu aquesta primavera

FES-TE SUBSCRIPTOR I SORTIRÀS GUANYANT

DdG

CLUB DEL SUBSCRIPTOR Tèl. 972.20.30.66